

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 216

Anden Sessjon.

60de Møde.

Onsdagen den 8de Januar.

(Fortsat.)

Varfod (forts.): Det blev i Foraaret ved en Forespørgsel af den ærede Rigsdagsmand fra Kolding, til hvis Øtringer jeg henholder mig, paavist, af hvilken Betydning, navnlig for den historiske Forskning, Arkivvæsenet i det Hele er; det blev isfor — om jeg ikke husker feil var det ved Budgettets Fremlæggelse — anerkjendt af den høitærede Kultusminister, at der med Hensyn til Arkivvæsenets Ordning var forskjellige Ting at ønske, og jeg skulde tage meget feil, om han ikke ligefrem udtalte, at det kunde være rigtigt og ønskeligt, hvis en betydelig Deel af de nuværende Ministeriers Arkivsager henlagdes under Geheimarkivet, som saa blev til et Geheim- og Rigsarkiv, hvorhos han tillige gjorde opmærksom paa, at en saadan Forandring kunde skee uden forøgede Udgifter til Geheimarkivet, da der, som han udtrykte sig, allerede i Geheimarkivet var tilstrækkelige Kræfter til at bestride Arbeidet, endog naar en saadan Udvidelse af Arkivet til et Rigsarkiv fandt Sted. Nu yttrede rigtig nok den høitærede Justitsminister i dette Dieblif, at en Ting, som maatte godtgjøre, at Arkivvæsenets Forsatning ikke kunde være saa maadelig, var den, at han altid med stor Let- hed og Hurtighed havde faaet, hvad han ønskede og trængte til; det kan vel være muligt at ogsaa de fleste andre ærede Ministre vilde sige omtrent det Samme; men det kunde dog være, at netop den høitærede Justitsminister har mest Grund til at sige det, thi han er som jeg skal tillade mig at paavise, i det heldige Tilfælde ikke at have det Arkiv, der tilhører hans Ministerium, splittet ad paa forskjellige Steder, saaledes som de øvrige Ministerier,

men at have det samlet paa eet Sted. Vel har han det ikke samlet i Justitsministeriets Arkiv; thi der eksisterer ikke noget saadant Arkiv, og naar man troer, at det kongelige danske Cancellie, at Rentekammeret, at Generaltoldkamret o. s. v. ere ophævede siden 1848, tager man feil, i det Mindste for Ministeriernes Arkivvæsenes Vedkommende, thi de eksistere endnu; naar man vil henvende sig til disse Arkiver skal man see det skrevet paa Dørene, der eksisterer endnu i dette Dieblif det kongelige danske Cancellies Arkiv, Rentekammerets Arkiv og Generaltoldkammerets Arkiv, og intet andet Arkiv. De forskjellige Ministerier have ikke faaet deres Arkivsager udfondrede; saaledes maa f. Ex. den ærede Indenrigsminister søge flere af sine Sager i Justitsministeriet, laane dem der ud fra, qvittere derved og efterat have brugt dem tilbagelevere dem. Det Samme er Tilfældet med forskjellige andre af Ministrene, det er noget nær Tilfældet med dem alle, undtagen med Justitsministeren, der, som sagt, har hele det hans Ministerium vedkommende Arkiv samlet i det saakaldte kongelige danske Cancellies Arkiv. Derimod, for at jeg skal tage et Exempel, har Finantsministeren det Væsentligste af sit Arkiv, i Generaltoldkamrets Arkiv, men en heel Deel af det, f. Ex. det, der vedkommer Colonierne's Centralbestyrelse, har han i det hvad man nærmest maatte betegne som Justitsministeriets Arkiv, hvad der vedkommer Finantsdeputationen har han i Indenrigsministeriets, det vil sige i Rentekammerets Arkiv, og saa er endnu Statsgjældsdirectionens Arkiv tilbage; altsaa hvad der egentlig hører til hans Arkiv er splittet paa 4 Steder. Jeg skal ikke tillade mig at opholde det ærede Thing ved at udvikle, hvorledes en saadan Udplittelse finder Sted i større eller mindre Grad, ogsaa for de øvrige Arkiver, men hvor en saadan Udplittelse finder Sted, forekommer det